

CURIERUL CREȘTIN

ORGAN OFICIAL AL DIECEZEI DE GHERLA.
 CU UN ADAÓS NEOFICIAL.

Abonamentul pe un an 30 lei. Apare de 2 ori pe lună. Inserțiunile se primesc după învoială.

Partea oficială.

Concurs

la parohii.

Parohia Bidiu (D. Buzei) se cutențază cu termenul 15 Ianuarie 1923.

Dec. școl. Gherla, 5 Dec. 1922.

Nr. 4444.

Doritorii de a dobândi acest beneficiu parohial să-și înainteze rugățile la Ordinariatul episcopesc în termenul concursual — pe calea oficială — provăzute cu următoarele documente:

1. Absolutorul teologic.
2. Atestat de serviciu dela oficiul protopopesc.
3. Estras autentic din protocolul școlar despre calificarea elevilor școlari, în anul școlastic 1921-22; în cazul în care în anul școlastic trecut n'a funcționat școala, să se prezinte prinții, totuși au fost catehizați.

Estras autentic din protocolul predicilor de la parohia respectivă.

În lipsa acestor documente nu se va lua în considerare.

Neecrolog.

durate vestim Veneratului Cleric la calea veșnice a preoților:

Lucaciu parohul orașului, archidiacon on., fost paroh al Săseștilor, a repausat în 15 Decembrie a. c. în anul 71 al preoției sale.

Preot și neînfricatului **...** de partea leului o are în vederea idealului național, Țara noastră i-a făcut funerării naționale. Nr. 4492.

Andereo paroh în Ilba, a-consistorial și protopop al districtului, a repausat în 30 Nov. a. c.

în anul 72 al vieții și 45 al preoției sale.

Nr. 4549.

Leon Coșbuc preot în penziune, fost paroh în Leș, a repausat în 9 Noembrie a. c. în anul 75 al vieții și 49 a preoției sale.

Nr. 4556.

Oncrat Frații Voastre să faceți pentru odihna sufletelor adormiților Frați rugăciuni la altarul Domnului.

CONCURS

pentru posturi de învățător.

1. Postul de învățător din **Giulești** (D. Mărei) cu retribuțiunea: 300 Lei dela comunitatea bisericească; pentru lemne focale 90 Lei, fiind dator învățătorul a încălzi și sala de învățământ; cvartir și grădină. Restul salariului întregire dela stat.

Nr. 4458.

2. Postul de învățător din **Strâmbul** (D. Reteagului) cu retribuțiunea. 50 Lei dela comunitatea bisericească; cvartir și încălzit; restul salariului întregire dela stat.

Nr. 4472.

Termenul concursului se fixează cu 1 Ianuarie 1923.

Petițiile împreună cu extrasul matricular de boțez, diploma de învățător, atestatul de serviciu și moralitate să se înainteze senatului școlastic. Aceasta făcând alegerea, va înainta aci toate actele prin protopopul districtual. În toate locurile unde e de lipsă transcrierea ajutorului de stat, să se înainteze încă: atestatul de competență comunală, tabela de calificare a învățătorilor petiționari, libelele de plată a învățătorului ales, și petiția senatului școlastic pentru transcrierea ajutorului de stat. Protopopul districtual să ne raporteze tot atunci, că învățătorul de mai înainte în ce zi și din ce cauză și-a părăsit postul, că ajutorul de stat până când l-a ridicat, și că învățătorul nou ales în care zi și-a ocupat postul.

Episcop Dr. Iuliu Hossu.

Partea neoficială.

Omilia III.

a celui întru sfinți Părintelui nostru Ioan
Cură de aur în epistola către Romani.

(Urmare).

De aceea tocmai și Athenianii râdeau de dânșii la urmă, pe când lui Pavel îi dau atențiune și barbarii ca și cei înțelepți, și cei proști ca și simplii cetățeni, căci predica este comună tuturor; ea nu știe deosebire în demnități, nu cunoaște superioritatea vreunei națiuni, și nimic în fine din acestea nu are în vedere, ci are nevoie numai de credință, iară nici cât de raționamente omeneste. De aceea mai ales este vrednic de admirat Pavel, nu numai pentru că era trebuitor și mântuitor al omenirii, ci și pentru că era îndămnatec și se acomoda cu împrejurările, și era priceput de toți. Ceeace era mai cu seamă lucrul proriei dumnezești. Pavel considera de comun și o punea înaintea tuturor. După cum se petrece cu soarele, cu luna, cu pământul și cu marea, că au fost făcute ca să îdestuleze pe toți deopotrivă, și nici decât pe bogați mai mult, iară pe cei săraci mai puțin, întocmai așa s-a făcut și cu predica, ba chiar mai mult fiindcă era mai trebuitoare aceasta decât celelalte. De aceea și zice Pavel încontinuu „*întru toate neamurile*“. Apoi, arătând că el o face aceasta nu pentru plăcerea lor, ci că îndeplinește porunca stăpânului, și îndemnându-i de a adresa mulțămiri Dumnezeului tuturor, zice: „*Dator sunt Elinilor și barbarilor, înțelepților și neînțelepților*“. (Vers. 14), ceea ce vorbea și Corintenilor, iară aceasta o spune lăsând totul în voia lui Dumnezeu.

„*Așișderea, așa este osârdia mea, încât este după a mea nevoință, și vouă celor din Romă să vă binevestesc*“. (Vers. 15). O suflet generos! Ți-ai luat asupra-ți un lucru încărcat cu atâtea primejdii, călătorii pe mare, ispite, intrigi, revolte, — căci era de așteptat de a suferi un adevărat vifor de ispite urmând a vorbi în acea cetate

tiranisită de o mare neevsevie. Astfel deci, el și-a dat viața în această cetate tăindu-i-se capul de celce împărăția pe atunci! Și cu toate acestea, deși știa ce-l așteaptă acolo, el totuși nu s-a arătat mai leneș decât ceilalți, ci încă se grăbia să se ducă, avea mare bunăvoință, și era scârbit că nu putea! De aceea și zicea: „*Așa este osârdia mea, încât este după a mea nevoință, și vouă celor din Romă să vă binevestesc*“.

„*Că nu mă rușinez de evanghelia lui Hristos*“. (Vers. 16). Dar ce spui Pavel? Trebuia să zici „*că mă mândresc, mă laud și mă fălesc*“ și tu nu spui aceasta, ci, ceea ce este mai inferior, că „*nu mă rușinez*“, ceea ce nu obișnuim a spune vorbind de lucruri mari și strălucite. Deci, ce spune el aici? Și de ce grăiește așa de predica evangheliei, cu care el se mândria mai mult decât cu cerul? Indu-le zicea: „*Mie mă lauda, fără nu Domnului nostru Is lat. 6, 14)*. Deci, din spune „*că mă și laud și rușinez*“? Romanii erau de succesele ce le av bogăția, stăpânirea și credeau pe împărății nezeu, și chiar așa s popor, în care scop l și le aduceau jertfe. de îngâmfați, iară Pa dica lor pe Hristos Is fiul tâmplarului, cel și în casa unei fen care nu avea pe lâng gardă împărătească, c surat de bogății, ba i damnat la moarte îm și care în fine a păti mări, — și deci era acestea să fie descoperi din faptele lui cele nate să știe ceva, — aici: „*Nu mă rușinez*“ nici ei să nu se rușine că dacă va reuși în a